

gram, der skal medvirke til, at vores ungdomsuddannelser fremstår med større sammenhæng, fleksibilitet og rummelighed, og som sikrer, at de unge står rustet til de udfordringer, som nutidens og fremtidens samfund vil stille dem over for.

Det er vigtigt, at uddannelsesstrukturen tilrettes også erhvervslivets og samfundets behov. Kristeligt Folkeparti lægger dog stor vægt på, at uddannelse ikke kun sigter på at tjene samfundets og erhvervslivets behov, men at uddannelsesforløbet også og i høj grad sigter på at udvikle de unges personlighed, evne til at samarbejde og evne til at tilpasse sig nye udfordringer og krav.

Vores uddannelsessystem bør være målrettet og effektivt, men samtidig skal det sikres, at de unge udvikles til hele, harmoniske og kreative mennesker. Den individuelle udvikling er for os vigtigere end effektivitet.

Det er derfor med glæde, vi ser, at der i beslutningsforslaget står, at ungdomsuddannelserne skal tilgodeses og udvikle det enkelte menneskes evner og interesser og fremme både personlige kvalifikationer og faglige kompetencer. Mulighederne for at sammenstykke individuelle uddannelsesforløb vil Kristeligt Folkeparti også hilse velkommen.

Det skal dog præciseres, at uddannelserne ikke blot skal udvikles sådan, at de tilgodeser de behov, som de teknologiske og globale udfordringer skaber i samfundet, sådan som det står i bemærkningerne, men de skal også tilgodeses øvrige behov af privat og familiemæssig karakter.

Kristeligt Folkeparti kan bakke op om, at der skal gøres en indsats for, at alle unge får en reel mulighed for at indgå i arbejdslivet. Det er væsentligt både for samfundet og for de unges selv værd, at enhver bidrager til og er med i fællesskabet om at skabe samfundets materielle værdier.

Derimod er Kristeligt Folkeparti ikke ubetinget enig i, at der skal ske en ensidig erhvervs-mæssig målretning af 10. klasse. Det er vigtigt, at 10. klasse fortsat er et modningsår og et tilbud til unge, der har brug for at få afklaret, hvad de senere ønsker at gå ind i af uddannelse. Det har også vist sig i det nuværende uddannelsessystem, at unge, der har gennemført 10. klasse, i forholdsmæssigt færre tilfælde skifter fra én påbegyndt ungdomsuddannelse til en anden end de unge, der går videre fra 9. klasse.

Derimod er vi entydigt enige i, at uddannelses- og erhvervsvejledningen skal styrkes. Den har længe været meget utilfredsstillende.

Med disse bemærkninger kan Kristeligt Folkeparti bakke op om forslaget.

Undervisningsministeren (Marianne Jelved, fg.):

Jeg skal for tredje gang i dag takke for en meget positiv modtagelse af et forslag.

Det er jo fuldstændig korrekt, som enkelte ordførere har gjort gældende, at ministeren jo bare kan gøre det her. Hvorfor dog lave et beslutningsforslag og lægge det i Folketingssalen? Det er jo også korrekt, at et beslutningsforslag fremsat af en minister ikke er sædvanlig praksis i Folketinget; derfor må der jo være noget særligt.

Det særlige er altså ikke et forsøg på at snyde finansministeren og skaffe sig 15 mio. kr. ad den vej. Ministeren, der fremsætter forslaget, taler selvfølgelig på regeringens vegne, så derfor er de 15 mio. kr. også anerkendt selv af finansministeren, selv om det kan lyde mærkeligt i disse dage, men det er de. Finansministeren synes nemlig også, at programmet her er vigtigt.

Så vil jeg godt sige, at de forslag om konkretiseringer, der er givet af forskellige ordførere fra talerstolen i dag, sådan set er tænkt ind i forslaget. Derfor kunne det måske være på sin plads, at jeg så sagde: Hvad er egentlig proceduren, når nu Folketinget på et tidspunkt efter et grundigt udvalgsarbejde formentlig vedtager forslaget?

Tankegangen er, at Folketinget hermed markerer, og allerhelst med et meget bredt flertal, at det udviklingsarbejde, som forslaget giver mulighed for, har Folketingets brede opbakning. Det er nemlig vigtigt i forhold til uddannelsessektoren, som vi taler om her. Det er ungdomsuddannelsen, det er gymnasiet bl.a., og det er nogle af de institutter, som det ikke er Folketinget, der ejer, det er amterne for nogles vedkommende osv.

Jeg må også tillade mig at sige her i al ven-skabelighed i forhold til underviserne ude i landet, at der måske også er en del af underviserne, der synes, det ville være mærkeligt, hvis Folketinget kom og blandede sig i, hvad de skal udvikle – forstå mig ret. Derfor er det et forsøg fra undervisningsministerens side på at få bred opbakning til at iværksætte et sådant programarbejde og gerne drøfte det, man kunne kalde